

31995L0007

5.5.1995

DZIENNIK URZĘDOWY WSPÓLNOT EUROPEJSKICH

L 102/18

DYREKTYWA RADY 95/7/WE**z dnia 10 kwietnia 1995 r.****zmieniająca dyrektywę 77/388/EWG i wprowadzająca nowe środki upraszczające w odniesieniu do podatku od wartości dodanej – zakres niektórych zwolnień i praktyczne uregulowania wprowadzające je w życie**

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską, w szczególności jego art. 99,

uwzględniając wniosek Komisji,

uwzględniając opinię Parlamentu Europejskiego,

uwzględniając opinię Komitetu Ekonomiczno-Społecznego,

a także mając na uwadze, co następuje:

funkcjonowanie rynku wewnętrznego może być usprawnione przez wprowadzenie wspólnych reguł wyjaśniających zakres i uregulowania dotyczące stosowania niektórych zwolnień przewidzianych w art. 14 ust. 1, art. 15 pkt 2 i art. 16 ust. 1 szóstej dyrektywy Rady 77/388/EWG z dnia 17 maja 1977 r. w sprawie harmonizacji ustawodawstw Państw Członkowskich w odniesieniu do podatków obrotowych – wspólny system podatku od wartości dodanej: ujednolicona podstawa wymiaru podatku⁽¹⁾; wprowadzenie wspólnych reguł przewidziano w powyższej dyrektywie, w szczególności w jej art. 14 ust. 2 i art. 16 ust. 3;

artykuł 3 dyrektywy Rady 92/111/EWG z dnia 14 grudnia 1992 r. zmieniającej dyrektywę 77/388/EWG i wprowadzającej środki upraszczające w odniesieniu do podatku od wartości dodanej⁽²⁾ przewiduje przyjęcie specjalnych reguł opodatkowania szeregu powiązanych ze sobą transakcji między podatnikami; takie reguły muszą zapewniać nie tylko zgodność z zasadą neutralności wspólnego systemu podatku od wartości dodanej w odniesieniu do pochodzenia towarów i usług, ale również zgodność w zakresie wyboru zasad regulujących podatek od wartości dodanej i rozwiązań w zakresie ich monitorowania w okresie przejściowym;

właściwe jest włączenie do podstawy opodatkowania przy przewozie wszystkich kosztów dodatkowych powstających w związku z przewozem towarów do dowolnego miejsca przeznaczenia we Wspólnocie, o ile jest ono znane w czasie dokonywania przywozu; w rezultacie, dostawy przedmiotowych usług korzystają ze zwolnień przewidzianych w art. 14 ust. 1 ppkt i) dyrektywy 77/388/EWG;

artykuł 15 ust. 2 tej dyrektywy stanowi, że Komisja przedstawia Radzie propozycje ustalenia wspólnotowych zasad opodatkowania, określające zakres i praktyczne uregulowania dotyczące wprowadzania w życie zwolnień przy wywozie mających zastosowanie do dostaw towarów przewożonych w bagażu osobistym podróżnych;

okres służący za podstawę obliczania korekt przewidzianych w art. 20 ust. 2 wymienionej dyrektywy powinien być przedłużony przez Państwa Członkowskie do 20 lat dla mienia nieruchomości nabytego jako dobra inwestycyjne, uwzględniając długość ich ekonomicznego okresu użytkowania;

Państwom Członkowskim powinno się umożliwić utrzymanie stawki mającej zastosowanie w dniu 1 stycznia 1993 r. do towarów po pracach, jakie zostały wykonane na podstawie umowy o dzieło;

reguły dotyczące miejsca i rozwiązań podatkowych mających zastosowanie w dziedzinie usług w zakresie wewnątrzwspólnotowego przewozu towarów funkcjonują w sposób prosty i zadowalający zarówno dla podmiotów gospodarczych, jak i dla władz Państw Członkowskich;

uznając operację transportową wykonywaną w Państwie Członkowskim jako operację wewnątrzwspólnotowego transportu towarów, w przypadku gdy jest ona bezpośrednio powiązana z operacją transportową wykonywaną między Państwami Członkowskimi, możliwe jest uproszczenie nie tylko zasad i regulacji dotyczących opodatkowania tych krajowych usług transportowych, ale również zasad mających zastosowanie do usług dodatkowych i usług świadczonych przez pośredników zaangażowanych w świadczenie tych poszczególnych usług;

kwalifikowanie niektórych prac dotyczących mienia ruchomego, jako prac wykonywanych na podstawie umowy o dzieło jest źródłem trudności i powinno być wyeliminowane;

w celu ułatwienia handlu wewnątrzwspólnotowego w dziedzinie prac dotyczących rzeczowego majątku ruchomego, regulacje mające zastosowanie do tych transakcji należy zmodyfikować w sytuacjach, gdy są one wykonywane na rzecz osoby, która została zidentyfikowana dla potrzeb podatku od wartości dodanej w Państwie Członkowskim innym niż państwo ich fizycznego wykonania;

⁽¹⁾ Dz.U. L 145 z 13.6.1977, str. 1. Dyrektywa ostatnio zmieniona dyrektywą 94/76/WE (Dz.U. L 365 z 31.12.1994, str. 53).

⁽²⁾ Dz.U. L 384 z 30.12.1992, str. 47.

artykuł 16 ust. 1 (B)–(E) wspomnianej dyrektywy, w szczególności rozpatrywany w związku z art. 22 ust. 9 dotyczącym zwolnienia z zobowiązań, umożliwi pokonanie trudności napotykanych przez podmioty gospodarcze uczestniczące w szeregu powiązanych ze sobą transakcji, obejmujących towary umieszczane i przechowywane w składach na podstawie odpowiednich regulacji;

w związku z tym konieczne jest zapewnienie, aby traktowanie pod względem podatkowym dostaw towarów i świadczenia usług odnoszących się do niektórych towarów, które mogą być umieszczane w składach celnych, mogło być również stosowane do takich samych transakcji obejmujących towary umieszczane w składach innych niż sklady celne;

transakcje te dotyczą głównie surowców i innych towarów zbywanych na międzynarodowych rynkach transakcji terminowych; powinien zostać sporządzony wykaz towarów objętych tymi przepisami;

z zastrzeżeniem obowiązku konsultacji z Komitetem ds. Podatku od Wartości Dodanej, Państwa Członkowskie odpowiedzialne są za określenie uregulowań dotyczących składów innych niż sklady celne; konieczne jest jednakże w zasadzie wyłączenie z takich rozwiązań towarów przeznaczonych do dostawy na detalicznym etapie obrotu;

konieczne jest wyjaśnienie pewnych reguł stosowania podatku, gdy towary przestają być objęte uregulowaniami przewidzianymi w art. 16 ust. 1 (B)–(E) wspomnianej dyrektywy, w szczególności w odniesieniu do płatnika podatku należnego;

konieczne jest wyjaśnienie zakresu tych przepisów art. 17 ust. 2 wspomnianej dyrektywy, które mają zastosowanie w okresie przejściowym określonym w art. 28 ust. 1;

konieczna jest odpowiednia zmiana dyrektywy 77/388/EWG,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DYREKTYWĘ:

Artykuł 1

W dyrektywie 77/388/EWG wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w art. 5 ust. 5 otrzymuje brzmienie:
„5. Państwa Członkowskie mogą uznać odbiór niektórych robót budowlanych za dostawę w rozumieniu ust. 1.”;
- 2) w art. 11 (B) pkt 3 lit. b) akapit trzeci otrzymuje brzmienie:
„Koszty dodatkowe określone powyżej włącza się do podstawy opodatkowania w przypadku gdy powstają one w związku z transportem do innego miejsca przeznaczenia

na terytorium Wspólnoty, jeżeli miejsce to jest znane w momencie wystąpienia zdarzenia powodującego powstanie obowiązku podatkowego.”;

- 3) w art. 15 ust. 2 akapity drugi i trzeci zastępuje się następującymi trzema akapitami:

„W przypadku dostawy towarów przewożonych w bagażu osobistym podróżnych, zwolnienie to ma zastosowanie pod warunkiem że:

- podróżny nie jest zamieszkały we Wspólnocie,
- towary są transportowane do miejsca przeznaczenia poza Wspólnotą przed końcem trzeciego miesiąca następującego po miesiącu, w którym została dokonana dostawa,
- całkowita wartość dostawy, łącznie z podatkiem od wartości dodanej, jest większa niż równowartość kwoty 175 ECU w walucie krajowej, ustalona zgodnie z art. 7 ust. 2 dyrektywy 69/169/EWG (*); jednakże Państwa Członkowskie mogą zwolnić dostawę o wartości całkowitej mniejszej od tej kwoty.

Do celów stosowania akapitu drugiego:

- za podróżnego niezamieszkałego we Wspólnocie jest uważany podróżny, którego miejsce stałego zamieszkania lub miejsce stałego pobytu nie jest usytuowane we Wspólnocie. Do celów niniejszego przepisu »miejsce stałego zamieszkania lub miejsce stałego pobytu« oznacza miejscowość wskazaną jako taka w paszporcie, dowodzie tożsamości lub innych dokumentach potwierdzających tożsamość, które Państwo Członkowskie, na którego terytorium ma miejsce dostawa, uznaje za ważne,
- dowód wywozu stanowi faktura lub inny zastępujący ją dokument, potwierdzony przez urząd celny, przez który towary zostały wywiezione ze Wspólnoty.

Każde Państwo Członkowskie przekazuje Komisji wzory pieczęci, jakie stosuje ono dla potwierdzenia określonego w akapicie trzecim tiret drugie. Komisja przekazuje te informacje organom podatkowym w innych Państwach Członkowskich.

(*) Dz.U. L 133 z 4.6.1969, str. 6. Dyrektywa ostatnio zmieniona dyrektywą 94/4/WE (Dz.U. L 60 z 3.3.1994, str. 14).”;

- 4) w art. 20 ust. 2 akapit ostatni otrzymuje brzmienie:
„W przypadku mienia nieruchomego, nabytego jako dobra inwestycyjne, okres dostosowania może być przedłużony do 20 lat.”;

5) w art. 28 ust. 2 dodaje się lit. h) w brzmieniu:

„h) Państwa Członkowskie, które w dniu 1 stycznia 1993 r. korzystały z możliwości przewidzianej w art. 5 ust. 5 lit. a) w brzmieniu obowiązującym w tym dniu, mogą stosować do dostaw realizowanych w ramach umowy dzieło stawkę mającą zastosowanie do towarów po wykonaniu prac.

Do celów zastosowania niniejszego przepisu, dostawy realizowane na podstawie umowy o dzieło są uznawane za dokonaną przez wykonawcę do klienta dostawę mienia ruchomego wykonanego lub złożonego przez wykonawcę z materiałów lub przedmiotów powierzonych mu w tym celu przez klienta, bez względu na to czy wykonawca dostarczył jakkolwiek część użytych materiałów.”;

6) w art. 28 ust. 5 lit. a) wprowadza się następujące zmiany:

— zdanie wprowadzające otrzymuje brzmienie:

„Za odpłatną dostawę towarów uważa się:”,

— skreśla się lit. a),

— w lit. b) akapit drugi skreśla się tiret czwarte,

— w lit. b) akapit drugi tiret piąte otrzymuje brzmienie:

„— dostawę usługi wykonanej dla podatnika i obejmującej prace dotyczące danych towarów, fizycznie wykonane w Państwie Członkowskim, w którym kończy się wysyłka lub transport, pod warunkiem że towary te, po wykonaniu dotyczących ich prac, są odesłane z powrotem do tego podatnika w Państwie Członkowskim, z którego zostały one pierwotnie wysłane lub przetransportowane”;

7) w art. 28b wprowadza się następujące zmiany:

— w (C) pkt 1 tiret pierwsze przecinek zostaje zastąpiony kropką i dodaje się następujący akapit:

„Transport towarów w przypadku gdy miejsce wysyłki i miejsce przybycia znajdują się na terytorium danego kraju, traktuje się jako wewnątrzwspólnotowy transport towarów, jeżeli transport ten jest bezpośrednio powiązany z transportem towarów, w przypadku którego miejsce wysyłki i miejsce przybycia znajdują się na terytoriach dwóch różnych Państw Członkowskich”;

— dodaje się sekcję F w brzmieniu:

„F. Miejsce świadczenia usług w przypadku wyceny rzeczy ruchomych lub dotyczących ich prac

W drodze odstępstwa od art. 9 ust. 2 lit. c), za miejsce świadczenia usług obejmujących wycenę rzeczy ruchomych lub prace dotyczące rzeczy ruchomych na rzecz klientów posiadających numer identyfikacyjny do celów podatku od wartości dodanej w Państwie Członkowskim innym niż to, w którym usługi te są fizycznie wykonywane, uważa się terytorium Państwa Członkowskiego, które nadało klientowi numer identyfikacji podatkowej, pod którym usługa ta została dla niego wykonana.

Odstępstwo niniejsze nie ma zastosowania w przypadku gdy towary nie są wysyłane lub transportowane z Państwa Członkowskiego, w którym usługi zostały fizycznie wykonane.”;

8) w art. 28c (A) lit. a) akapit pierwszy wyrazy „określone w art. 5 i 28a ust. 5 lit. a)” zastępuje się wyrazami: „określone w art. 5”;

9) w art. 28c (E) pkt 1 otrzymuje brzmienie:

„1. W art. 16:

— ust. 1 otrzymuje brzmienie:

»1. Bez uszczerbku dla innych wspólnotowych przepisów podatkowych, Państwo Członkowskie może, z zastrzeżeniem konsultacji przewidzianych w art. 29, podejmować szczególne środki mające na celu zwolnienie wszystkich lub niektórych z następujących transakcji, pod warunkiem że ich celem nie jest ostateczne zużycie lub konsumpcja i że kwota podatku od wartości dodanej należnego w momencie ustania uregulowań dotyczących sytuacji określonych w pkt A–E odpowiada kwocie podatku, który byłby należny, gdyby każda z tych transakcji została opodatkowana na terytorium kraju:

A. przywóz towarów z zamiarem objęcia ich regulacją składu inną niż skład celny;

B. dostawy towarów z zamiarem:

a) zgłoszenia organom celnym oraz, tam gdzie jest to stosowne, objęcia procedurą tymczasowego składowania;

b) umieszczenia w wolnym obszarze celnym lub składzie wolnocłowym;

c) objęcia procedurą składu celnego lub procedurą uszlachetniania czynnego;

d) wprowadzenia na wody terytorialne:

- w celu ich zainstalowania na platformach wiertniczych lub produkcyjnych, do celów budowy, naprawy, konserwacji, zmiany lub wyposażenia takich platform lub połączenia takich platform wiertniczych lub platform produkcyjnych z stałym lądem,
- w celu dostaw paliwa lub zaopatrywania platform wiertniczych lub produkcyjnych;

e) objęcia ich na terytorium kraju procedurami składu innymi niż składu celnego.

Do celów niniejszego artykułu, za składy inne niż składy celne uważa się:

- w odniesieniu do produktów objętych podatkiem akcyzowym, miejsca określone jako magazyny podatkowe do celów art. 4 lit. b) dyrektywy 92/12/EWG,
- w odniesieniu do produktów innych niż produkty objęte podatkiem akcyzowym, miejsca określone jako takie przez Państwa Członkowskie. Jednakże Państwom Członkowskim nie wolno przewidywać uregulowań o innych składach niż składy celne w przypadku gdy dane towary mają być dostarczane na etapie obrotu detalicznego.

Niemniej jednak, Państwa Członkowskie mogą przewidywać takie uregulowania dotyczące towarów przeznaczonych dla:

- podatników, do celów dostaw dokonywanych na warunkach określonych w art. 28k,
- sklepów wolnopodatkowych w rozumieniu art. 28k, do celów zaopatrzenia podróżnych podróżujących drogą powietrzną lub morską do państw trzecich, w przypadku gdy dostawy te zwolnione są na mocy art. 15,
- podatników, do celów zaopatrzenia podróżnych na pokładach samolotów lub statków w czasie lotu lub podróży

morskiej w przypadku gdy miejsce przybycia usytuowane jest poza Wspólnotą,

- podatników, w celach dostaw dokonywanych bez opodatkowania na mocy art. 15 pkt 10.

Miejscami określonymi w lit. a), b), c) i d), są miejsca w rozumieniu obowiązujących wspólnotowych przepisów celnych;

C. świadczenie usług związanych z dostawami towarów, określonymi w pkt B;

D. dostawy towarów i usług dokonywane:

- a) w miejscach wyszczególnionych w pkt B lit. a), b), c) i d) i w dalszym ciągu uzależnione od sytuacji tam określonych;
- b) w miejscach wyszczególnionych w pkt B lit. e) i w dalszym ciągu uzależnione, na terytorium kraju, od sytuacji tam określonej.

W przypadku korzystania z możliwości przewidzianej w lit. a) dla transakcji dokonywanych w składach celnych, Państwa Członkowskie podejmują niezbędne środki, aby zapewnić ustalenie uregulowań o składach innych niż skład celny, pozwalających na stosowanie przepisów zawartych w lit. b) do takich samych transakcji dotyczących towarów wymienionych w załączniku J, które są dokonywane w takich składach, innych niż składy celne;

E. dostawy:

- towarów określonych w art. 7 ust. 1 lit. a), przy zachowaniu uregulowań o przywozie czasowym z całkowitym zwolnieniem z należności celnych lub procedury tranzytu zewnętrznego,
- towarów określonych w art. 7 ust. 1 lit. b), nadal objętych procedurą wewnętrznego tranzytu wspólnotowego, przewidzianą w art. 33a,

jak również świadczenia usług związanych z takimi dostawami.

W drodze odstępstwa od art. 21 ust. 1 lit. a) akapit pierwszy osobą zobowiązaną do zapłacenia podatku należnego zgodnie z pierwszym akapitem jest osoba, która powoduje, że towary przestają być objęte regulacjami lub sytuacjami wymienionymi w niniejszym ustępie.

W przypadku gdy usunięcie towarów z regulacji lub sytuacji określonych w niniejszym ustępie powoduje przywóz w rozumieniu art. 7 ust. 3, Państwo Członkowskie przywozu podejmuje środki niezbędne dla uniknięcia podwójnego opodatkowania w kraju.»

— dodaje się ust. 1a w brzmieniu:

„1a. W przypadku korzystania z możliwości przewidzianej w ust. 1, Państwa Członkowskie podejmują niezbędne środki w celu zapewnienia, aby wewnątrzwspólnotowe nabywanie towarów objęte jednym z uregulowań lub jedną z sytuacji określonych w ust. 1 pkt B korzystało z tych samych przepisów, co dostawy towarów dokonywane w kraju na tych samych warunkach.»;

10) W art. 28f ust. 1, art. 17 ust. 2 lit. a) otrzymuje brzmienie:

„a) należny lub zapłacony na terytorium kraju podatek od wartości dodanej od towarów lub usług, które są lub mają być mu dostarczone przez innego podatnika;”;

11) W art. 28g, art. 21 ust. 1 lit. b) otrzymuje brzmienie:

„b) osoby, na rzecz których świadczone są usługi objęte art. 9 ust. 2 lit. e) lub osoby posiadające numer identyfikacyjny do celów podatku od wartości dodanej na terytorium kraju, do którego usługi objęte art. 28b (C), (D), (E) i (F) są dostarczane, jeżeli usługi te świadczone są przez podatnika zamieszkałego za granicą; jednakże Państwa Członkowskie mogą wymagać, aby dostawca usług był solidarnie odpowiedzialny za zapłatę podatku;”;

12) W art. 28h wprowadza się następujące zmiany:

— art. 22 ust. 2 lit. b) otrzymuje brzmienie:

„b) Każdy podatnik prowadzi ewidencję towarów, które wysłał lub transportował lub, które zostały wysłane lub były transportowane w jego imieniu do miejsc poza terytorium określonym w art. 3, lecz na terytorium Wspólnoty, do celów transakcji określonych w art. 28a ust. 5 lit. b) tiret piąte, szóste i siódme.

Każdy podatnik prowadzi odpowiednio szczegółową ewidencję księgową, umożliwiającą identyfikację towarów wysłanych do niego z innego Państwa Członkowskiego przez lub w imieniu podatnika posiadającego numer identyfikacyjny do celów podatku od wartości dodanej w tym Państwie

Członkowskim, w związku z którymi związana była świadczona usługa zgodnie z art. 9 ust. 2 lit. c) tiret trzecie lub czwarte;”;

— w art. 22 ust. 3 lit. b) akapit drugi tiret pierwsze otrzymuje brzmienie:

„— w przypadku transakcji określonych w art. 28b (C), (D), (E) i (F), numer identyfikacyjny do celów podatku od wartości dodanej podatnika na terytorium kraju i numer identyfikacyjny do celów podatku od wartości dodanej klienta, pod którym usługa była dla niego świadczona.”;

— w art. 22 ust. 6 lit. b) akapit pierwszy otrzymuje brzmienie:

„Każdy podatnik posiadający numer identyfikacyjny do celów podatku od wartości dodanej przedstawia zestawienie nabywców posiadających numer identyfikacyjny do celów podatku od wartości dodanej, którym dostarczył towary na warunkach przewidzianych w art. 28c (A) lit. a) i d) oraz odbiorców posiadających numer identyfikacyjny do celów podatku od wartości dodanej w związku z transakcjami określonymi w akapicie piątym.”;

— w art. 22 ust. 6 lit. b) akapit trzeci tiret drugie otrzymuje brzmienie:

„— numer identyfikacyjny do celów podatku od wartości dodanej każdego nabywcy towarów w innym Państwie Członkowskim i pod którym towary zostały mu dostarczone.”;

— skreśla się art. 22 ust. 6 lit. b) akapit piąty;

13. Dodaje się załącznik J, zamieszczony w Załączniku do niniejszej dyrektywy.

Artykuł 2

1. Państwa Członkowskie wprowadzają w życie przepisy ustawowe, wykonawcze i administracyjne niezbędne do wykonania niniejszej dyrektywy do dnia 1 stycznia 1996 r. i niezwłocznie powiadomią o tym Komisję.

Przepisy przyjęte przez Państwa Członkowskie zawierają odniesienie do niniejszej dyrektywy lub odniesienie takie towarzyszy ich urzędowej publikacji. Metody dokonywania takiego odniesienia określone są przez Państwa Członkowskie.

2. W drodze odstępstwa od ust. 1 akapit pierwszy, Państwa Członkowskie mogą podejmować środki w formie przepisów ustawowych, wykonawczych lub administracyjnych w celu wprowadzenia w życie przepisów art. 1 ust. 3, 4 i 9 nie później niż w dniu 1 stycznia 1996 r.

Jednakże Republika Federalna Niemiec oraz Wielkie Księstwo Luksemburga upoważnione są do podejmowania środków w formie przepisów ustawowych, wykonawczych lub administracyjnych w celu zastosowania przepisów art. 1 ust. 9 nie później niż w dniu 1 stycznia 1997 r.

3. Państwa Członkowskie przekażą Komisji teksty przepisów prawa krajowego, przyjętych w dziedzinie objętej niniejszą dyrektywą.

Artykuł 4

Niniejsza dyrektywa skierowana jest do Państw Członkowskich.

Artykuł 3

Niniejsza dyrektywa wchodzi w życie dwudziestego dnia po jej opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Wspólnot Europejskich*.

Sporządzono w Luksemburgu, dnia 10 kwietnia 1995 r.

W imieniu Rady

A. JUPPÉ

Przewodniczący

ZAŁĄCZNIK

„ZAŁĄCZNIK J

Wyszczególnienie towarów	Kod CN
Cyna	8001
Miedź	7402 7403 7405 7408
Cynk	7901
Nikiel	7502
Aluminium	7601
Ołów	7801
Ind	ex 8112 91 ex 8112 99
Zboża	1001–1005 1006: tylko ryż nieprzetworzony 1007–1008
Nasiona i owoce oleiste Orzechy kokosowe, orzechy brazylijskie i orzechy nerkowca Pozostałe orzechy Oliwki	1201–1207 0801 0802 0711 20
Ziarna i nasiona (łącznie z nasionami soi)	1201–1207
Kawa, niepalona	0901 11 00 0901 12 00
Herbata	0902
Ziarno kakaowe, całe lub łamane, surowe lub palone	1801
Cukier surowy	1701 11 1701 12
Kauczuk, w formie podstawowej lub w płytach, arkuszach lub taśmach	4001 4002
Wełna	5101
Chemikalia luzem	Działy 28 i 29
Oleje mineralne (łącznie z propanem i butanem; również łącznie z surowymi olejami ropy naftowej)	2709 2710 2711 12 2711 13
Srebro	7106
Płatyna (pallad, rod)	7110 11 00 7110 21 00 7110 31 00
Ziemniaki	0701
Oleje roślinne i tłuszcze oraz ich frakcje, nawet rafinowane, ale niemodyfikowane chemicznie	1507–1515"